

ZAJĘCIA REWALIDACYJNE

Jednym z priorytetów naszej pracy jest wspomaganie rozwoju i eliminowanie deficytów rozwojowych dzieci i młodzieży. Zajęcia prowadzą nauczyciele specjaliści, dla których istotny jest proces rewalidacji i rehabilitacji uczniów, realizowany podczas następujących zajęć:

TERAPIA LOGOPEDYCZNA

Najwyższym celem terapii logopedycznej dzieci upośledzonych umysłowo w stopniu umiarkowanym i znacznym jest nabycie przez nie umiejętności porozumiewania się z otoczeniem. Postępowanie logopedyczne ukierunkowane jest więc na usunięcie wszelkich zakłóceń zachodzących podczas tego procesu (usunięcie zaburzeń mowy, przywracanie mowy w przypadku jej utraty, nauczanie mowy, która się nie wykształciła, wyrównanie opóźnień rozwoju mowy, wypracowanie odpowiedniego poziomu sprawności językowej). Niezwykle istotne jest także stymulowanie percepcji mowy. Zajęcia prowadzone są za pomocą krótkich, atrakcyjnych, często zmieniających się form oddziaływań, łączących pracę z zabawą. Terapia ma charakter zintegrowany, a dobór treści i metod oddziaływania uwzględnia możliwości dzieci, oraz ich potrzeby rozwojowe i społeczne. W programie terapii (indywidualnym dla każdego dziecka) bierze się pod uwagę rozwijanie i doskonalenie wszystkich zaburzonych funkcji, które mają bezpośredni lub pośredni związek z mową (sposstrzeganie, pamięć, uwaga, koordynacja wzrokowo - ruchowa itp.)

ZAJĘCIA KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNE

Celem zajęć jest usprawnianie u uczniów funkcji poznawczych (wydłużanie czasu koncentracji uwagi dowolnej na różnych materiałach konkretno - obrazowych, zwiększanie męczliwości, poprawa koordynacji wzrokowo-ruchowej). Umiejętności przeprowadzania procesów analizy i syntezy na różnorodnych materiałach oraz usprawnianie funkcji manualnych (motoryka mała, grafomotoryka). W trakcie zajęć specjaliści stosują bardzo szeroki zakres metod. Ich dobór jest zindywidualizowany i dopasowany pod względem potrzeb poszczególnych uczniów.

WSPOMAGANIE KOMPUTEROWE

Jedną z cech charakterystycznych dla współczesnej edukacji jest wprowadzenie oraz wykorzystywanie w procesie uczenia i nauczania nowoczesnych środków dydaktycznych, takich jak komputery i programy edukacyjne, które w połączeniu z formami tradycyjnymi stały się podstawą do wypracowania strategii kształcenia multimedialnego. Celem tego kształcenia jest zapewnienie uczniom dostępu do wzajemnie uzupełniających się źródeł wiedzy i dostarczanie im potrzebnych wiadomości za pośrednictwem różnorodnych nośników informacji: dźwięku, obrazu, druku. Jest to, więc nauczanie wielokodowe, które przyczynia się do uruchomienia różnorodnych aktywności uczących się dzieci: spostrzeżeniowej, manualnej, intelektualnej i emocjonalnej. Wdrażanie kształcenia multimedialnego, szerokie stosowanie nowych technologii edukacyjnych, bogactwo programów multimedialnych - chętnie wykorzystywanych przez dzieci - w istotny sposób przyczynia się do uatrakcyjnienia szkoły i co najważniejsze do efektywnej realizacji treści programowych. Zajęcia odbywają się w pracowni komputerowo-informatycznej. Każdy uczeń ma swobodny dostęp do zestawu komputerowego. Ma możliwość komunikowania się z nauczycielem i zadawania pytań. Uczeń na każdym zajęciach wykonuje określone zadania, za które zostaje nagrodzony oceną lub pochwałą słowną.

DOGOTERAPIA

Dogoterapia to metoda terapeutyczna, wspomagająca rozwój ruchowy i umysłowy dziecka poprzez bezpośredni kontakt ze zwierzętami (w tym przypadku psem lub psami). Celem tej terapii jest zniwelowanie blokady lęków przed zwierzętami oraz ludźmi, wyciszenie zachowań agresywnych, orientowanie się w schemacie ciała. Podczas zabawy z psem, wzmacniana jest u dziecka opiekuńczość oraz poczucie odpowiedzialności. Uczy się ono panować nad własnymi emocjami a jednocześnie jest intensywnie stymulowane i psychicznie pobudzone przez kontakt z psem.

ARTETERAPIA

Arteterapia (arte z łac. ars sztuka i terapia) - leczenie przez sztukę. Termin arteterapia odnosi się do wykorzystania sztuki w celach diagnostycznych i terapeutycznych.

Zajęcia twórcze mogą przyczynić się do ekspansji i rozwoju osobowości, są także elementem dającym siłę. Arteterapia pomaga uczniom zapobiegać pogłębianiu się stanów chorobowych, wpływa na rozwój zdolności, które mają urzeczywistnić pragnienia i zamierzenia dziecka. Pomaga również uzewnętrznić emocje, pragnienia, myśli. Spojrzeć na nie z bliska oraz pomóc w dostrzeżeniu ich przez innych. Wydobywa z dzieci siłę oraz energię, które wspierają je we własnym rozwoju. Podczas zajęć z arteterapii zmianie ulega sposób odbioru świata. Uczeń dowiadyuje się, że każda emocja, nawet przykra, nie trwa wiecznie, przemija. Uczeń podczas zajęć nabiera dystansu do swoich uczuć i przeżyć, staje się dojrzały i uspokaja się. Arteterapia pozwala kształtować inteligencję emocjonalną, takie umiejętności jak: rozpoznawanie własnych emocji oraz wyrażanie ich w sposób akceptowany przez innych.

Arteterapia jest formą komunikacji. Pomaga naszym uczniom dostrzec, że spontaniczne i autentyczne wyrażenie siebie jest naprawdę możliwe, możliwa jest także ich przemiana.

MUZYKOTERAPIA

Muzyka jest łącznikiem z duszą od samego początku świata, gdzie można było usłyszeć przeważnie odgłosy natury. Dziś dźwięków mamy dużo więcej i nie koniecznie korzystnie wszystkie działają na człowieka. Hałas uliczny, krzyki, zbyt głośna muzyka sąsiadów itp. Muzykoterapia jest dziedziną, która pozwala choć w małym stopniu przybliżyć nas – ludzi – do pierwotnego spokoju łącząc człowieka z naturą. Dzięki muzyce dzieci nasze odnajdują spokój ducha, radość. Muzyka towarzyszy nam od narodzin przez całe życie. Często ona sprawia, że jesteśmy weselsi. Przy odpowiedniej ucniowie nasi odreagowują napięcia. Świadomie i umiejętnie wykorzystana muzyka może przyczyniać się do wielu pozytywnych zmian w życiu dziecka i w osobowości.

KINEZYTERAPIA

Leczenie ruchem jest najczęściej stosowaną metodą w schorzeniach i dysfunkcjach narządu ruchu. Inne, mniej profesjonalne określenia, to gimnastyka lecznicza lub ćwiczenia usprawniające. Stosowanie tej metody umożliwia uzyskanie maksymalnej poprawy utraconej funkcji, zabezpiecza przed wykształceniem nieprawidłowych stereotypów ruchowych lub przywraca już utracone, przeciwdziała wtórnym zmianom w układzie kostno-mięśniowym w postaci ograniczeń ruchu, zapobiega powikłaniom w układzie krążenia i oddychania, które mogą wynikać z długotrwałego unieruchomienia. Kinezyterapia może być stosowana jako podstawowa i jedyna forma leczenia, np. w zachowawczym leczeniu wad postawy.

EEG - BIOFEEDBACK

Podstawową ideą terapii EEG-Biofeedback jest uzyskanie umiejętności zwiększenia pożądanych fal mózgowych, a tłumienie fal niepotrzebnych. Trening przypomina zabawę, podczas której uczeń obserwuje wideogry, czy animację komputerową, którą kieruje siłą własnej aktywności mózgu. Energia fal mózgowych ucznia zostaje przetworzona na przebieg wideogry. Terapeuta śledzi pracę fal mózgowych dziecka nagradzając fale potrzebne i jednocześnie tłumiące fale niepożądane. Gdy zwiększa się aktywność mózgu pacjenta w ustawionym przedziale, gra porusza się do przodu, a komputer nagradza pacjenta punktami sygnalizowanymi dźwiękiem. Pozwala to nauczyć się reakcji własnego mózgu i modyfikować jego pracę. Treningowa osoba może świadomie odwracać nieprawidłowy stan fal mózgowych i dzięki temu osiągać optymalny stan równowagi fizjologicznej, wolny od napięć, stresu uzyskując poprawę funkcjonowania. Poprzez powtarzanie treningów trenujący uczy się wytwarzać prawidłową czynność mózgu zapewniającą stan zdrowia. Badania naukowe wykazały, że efekty EEG Biofeedback są długotrwałe, całkowicie bezpieczne i w odróżnieniu od farmakoterapii nie wywołują skutków ubocznych.

ZAJĘCIA ROZWIJAJĄCE KOMPETENCJE EMOCJONALNO-SPOŁECZNE

Emocje są częścią życia każdego człowieka, są reakcją na otoczenie, zachodzące zmiany, docierające bodźce. Pojawiają się pod wpływem tego, czego doświadczamy w relacji z innymi i otaczającym nas światem. Mimo, że jedne są dla nas przykre, a inne przyjemne, to nie ma emocji złych ani dobrych. Wszystkie informują nas o zmianach. Zły może być natomiast sposób ich okazywania. Dlatego tak ważne jest rozmawianie o emocjach, o tym co czujemy, jak reagujemy na sytuacje trudne, w jaki sposób rozwiązujemy sytuacje konfliktowe, jakie normy obowiązują w grupie, jak nawiązywać relacje z innymi. Kompetencje emocjonalno-społeczne możemy definiować jako umiejętności skutecznego komunikowania się, okazywanie empatii, rozpoznawanie i kierowanie swoimi emocjami, rozwiązywanie konfliktów budowanie dobrych relacji z innymi, rozwój zdolności radzenia sobie z problemami związanymi z procesem rozwojowym.

CHOREOTERAPIA

Zajęcia mają zachęcić uczniów do wyrażania siebie poprzez taniec, który wyrabia w nich poczucie rytmu, słuchu, swobodę i płynność ruchów. Daje możliwość przeżycia przyjemności i radości ze wspólnej zabawy. Program obejmuje zabawy o charakterze integracyjnym oraz naukę tańca. Jest dostosowany dla dzieci młodszych.

Na spotkaniach realizowane są zabawy muzyczno-ruchowe oparte na bazie ćwiczeń tańca współczesnego, które mają wpływ na harmonijny rozwój sylwetki, redukują wady postawy i poprawiają sprawność fizyczną dziecka. Taniec, pląsy, ruchowe i inscenizowanie piosenek dla dzieci mają nieocenioną wartość i wpływają na wszechstronny rozwój dziecka.

CELE:

- przygotowania uczniów do występów artystycznych z okazji imprez, uroczystości szkolnych oraz przeglądów artystycznych, konkursów,
- wyzwalanie radości z uczestnictwa w zajęciach tanecznych,
- kształtowanie postawy społecznej,
- wspieranie uzdolnień dzieci i rozbudzanie wrażliwości estetycznej,
- podnoszenie samooceny i zadowolenia z osiągniętego celu,
- kształtowanie poczucia rytmu,
- rozbudzanie zainteresowania muzyką.

ZAJĘCIA OBEJMUJĄ:

- ćwiczenia rytmiczne oraz rytmiczno-ruchowe,
- ćwiczenia doskonalące orientację w schemacie ciała,
- umiejętność współdziałania w grupie,
- naukę wybranych tańców integracyjnych,

- ćwiczenia rozluźniające,
- ćwiczenia rozgrzewające,
- improwizacje ruchowe.

TERAPIA RĘKI

Ręka ma ogromne znaczenie w naszym życiu. Sprawnymi rękoma potrafimy wykonać większość czynności, co sprawia, że jesteśmy bardziej niezależni od innych osób. Sprawność rąk jest niezwykle ważna w rozwoju mowy. Na dłoniach znajdują się receptory odpowiedzialne za wszystkie narządy ciała człowieka. Terapia ręki, służy do osiągnięcia samodzielności w podstawowych czynnościach życia codziennego. Podczas zajęć terapii ręki proponujemy uczniom ciekawe zadania i zabawy usprawniające: całą rękę, małe ruchy ręki – dłoni, nadgarstka i palców oraz drobne ruchy ręki ułożonej w pozycji jak przy pisaniu, wspomagamy utrzymanie prawidłowej postawy, poprawiamy koncentrację, pracujemy nad koordynacją pomiędzy dłońmi. Ćwiczenia ręki w efekcie służą dzieciom w osiągnięciu większej niezależności, ułatwiają codzienną samoobsługę oraz komunikację.

REWALIDACJA OGÓLNOROZWOJOWA

Główny cel zajęć to wspomaganie rozwoju ucznia, pomoc w przezwyciężaniu trudności i umożliwienie prawidłowego funkcjonowania. Na zajęciach stymulowane są procesy poznawcze: myślenie, pamięć i uwaga. Usprawniane są funkcje percepcyjno-motoryczne. Rozwijana jest koordynacja wzrokowo-ruchowo-słuchowa. Wspomagany jest rozwój w zakresie kompetencji emocjonalno-społecznych.

ZAJĘCIA ROZWIJAJĄCE UMIEJĘTNOŚCI KOMUNIKACYJNE I SPOŁECZNE

Zajęcia rozwijające umiejętności komunikacyjne i społeczne mają na celu wspomaganie wszechstronnego i harmonijnego rozwoju ucznia, umożliwienie jak najpełniejszego kontaktu z otoczeniem, budowanie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie nawiązania i rozwijania interakcji społecznych w każdy możliwy dla ucznia sposób, także z zastosowaniem wspomagających i alternatywnych metod komunikacji. Uczestnicy zajęć doskonalą umiejętności nawiązywania kontaktu i rozpoczynania dialogu, słuchania i czekania na aktywne włączenie się w rozmowę, wyrażania i przekazywania potrzeb, emocji, proszenia o pomoc.

SI

Metoda Integracja sensoryczna jest kompleksową metodą terapeutyczną, stosowaną u dzieci. Integracja sensoryczna SI, jest procesem neurologicznym przetwarzania w mózgu informacji odbieranych przez zmysły z naszego ciała oraz otoczenia w celu wykorzystania ich w codziennym życiu do celowego działania.

Nieprawidłowości tego procesu objawiają się występowaniem specyficznych problemów i nazywane są zaburzeniami procesów integracji sensorycznej – zaburzeniami przetwarzania sensorycznego.

Zaburzenia przetwarzania sensorycznego wpływają negatywnie na wiele obszarów funkcjonowania dziecka. Opóźniają kształtowanie zdolności komunikacyjnych, rozwój motoryczny, poznawczy, społeczny i emocjonalny.

Zadaniem terapii integracji sensorycznej jest dostarczanie dziecku podczas jego aktywności ruchowej, kontrolowanej przez terapeutę ilości i jakości bodźców sensorycznych wywołujących w konsekwencji poprawę przetwarzania sensorycznego dziecka. Stosowane ćwiczenia zawsze powinny być dobrane do aktualnych możliwości psychoruchowych dziecka. Podczas terapii nie uczy się wykonywania konkretnych czynności, lecz przez nowe wzorce ruchowe powoduje się właściwe przetwarzanie informacji sensorycznych.